

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Antonín Libický

Úvod do vektorové analýzy. [VIII.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 37 (1908), No. 1, 42--57

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123013>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1908

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Úvod do vektorové analýzy.

Napsal řed. Ant. Libický.

(Pokračování.)

Počet integrální. V oddíle o poli skalárním poznali jsme tři druhy integrálů: lineární $\int v \, d\mathbf{r}$, plošné $\iint v \, d\mathbf{p}$ a prostorové $\iiint v \, dS$; ve výrazech těch značí jak známo v proměnnou veličinu skalární, $d\mathbf{r}$ diferenciál průvodiče ve směru tečny ke křivce, podél níž integrujeme, $d\mathbf{p}$ prvek plošný a dS prvek prostorový.

Obdobné integrály vyskytují se v poli vektorovém; skalární veličina v jest tu zaměněna vektorem \mathbf{v} . Poněvadž však nyní součin za znamením integrace může býtí skalární nebo vektoriální, rozeznávejme dva druhy integrálů lineárních:

$$\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \quad \text{a} \quad \int \mathbf{v} \times d\mathbf{r},$$

dva druhy integrálů plošných:

$$\iint \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \quad \text{a} \quad \iint \mathbf{v} \times d\mathbf{p}$$

a integrál prostorový $\iiint \mathbf{v} \, dS$.

Z těchto pěti integrálů první a třetí jsou veličiny skalární, ostatní vektoriální.

První lineární integrál, zvaný *skalárním*, jest

$$J = \int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}; \quad (116a)$$

integrace vztahuje se k části křivky k od bodu M_0 , k němuž veden jest z pevného bodu O průvodič \mathbf{r}_0 , do bodu M' , kterému přísluší průvodič \mathbf{r}' . Zaměníme-li meze integrační tak, aby horní mez se stala dolní a naopak, neměníce při tom křivky, t. j. opisuje-li koncový bod průvodiče \mathbf{r} křivku k směrem protivným, promění se znaménko integrálu v opačné.

Součinu za znaménkem integrace lze dáti jiný tvar; je-li totiž

$$\mathbf{v} = v_x \mathbf{i} + v_y \mathbf{j} + v_z \mathbf{k}$$

a

$$d\mathbf{r} = dx \mathbf{i} + dy \mathbf{j} + dz \mathbf{k},$$

bude dle (6)

$$\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = v_x dx + v_y dy + v_z dz$$

a

$$J = \int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} (v_x dx + v_y dy + v_z dz). \quad (116b)$$

Clifford *) nazývá tento integrál *cirkulací* vektoru \mathbf{v} podél křivky k .

V geometrii sil má cirkulace vektoru tento význam: Značí-li \mathbf{v} sílu, která působí v některém bodě M křivky k , jest elementární práce této síly při pošinutí podél prvku $d\mathbf{r}$ dána výrazem $\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}$. Předpokládajíce, že síla \mathbf{v} mění svou velikost, pohybuje-li se její působisté na křivce k , obdržíme pro úhrnnou práci síly při pošinutí podél celé křivky k od bodu $M_0(\mathbf{r}_0)$ do bodu $M'(\mathbf{r}')$ integrál

$$\int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}.$$

Budiž nejprve ve zvláštním případě dané pole vektorové irrotationální; pak lze pokládati vektor \mathbf{v} za gradient jakési veličiny skalární w , o níž jsme již výše řekli, že jest *potenciálem* vektoru. Píšeme-li $\mathbf{v} = \nabla w$, obdržíme

$$\int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \nabla w \cdot d\mathbf{r};$$

čili poněvadž dle (35)

$$\nabla w \cdot d\mathbf{r} = dw,$$

jest též

$$J = \int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} dw = w_1 - w_0.$$

Lineární integrál J v poli irrotationálním rovná se tudíž rozdílu hodnot potenciálu w v obou mezních bodech M_0 a M' .

*) Elements of dynamic pag. 194.

Z toho jde, že integrál J má touž hodnotu, necht integrujeme podél jakékoli křivky, vedené mezi body M_0 a M' ; jinak řečeno: hodnota lineárního integrálu J jest nezávislá na dráze integrační.

Je-li daná křivka uzavřená, jest hodnota lineárního integrálu J v poli irrotationálním rovna nulle.

Neboť takovou křivku lze dvěma body M_0 a M' , na ní libovolně volenými, rozdělití ve dvě části; integrujeme-li jednou podél první části na př. od bodu M_0 k bodu M' směrem kladným a po druhé podél druhé části od M_0 k M' směrem záporným, obdržíme dva integrály co do absolutní hodnoty stejné a jen znaménkem se lišící, pročež součet jejich roven jest nulle. Označíme-li lineární integrál J podél uzavřené čáry znaménkem

\oint , bude tedy

$$\oint \nabla w \cdot d\mathbf{r} = 0. \quad (117)$$

Naopak platí také věta převrácená: Jestliže lineární integrál skalární vektoru \mathbf{v} podél každé uzavřené křivky se rovná nulle, jest \mathbf{v} gradientem jakési skalární funkce (potenciálu) w .

Abychom tuto větu dokázali, zvolme dva libovolné body M_0 (\mathbf{r}_0) a M' (\mathbf{r}') a vedme mezi nimi dvě jakékoli křivky k a k' . Čára složená z křivek k a ($-k'$) jest uzavřená; pro ni platí dle podmínky

$$\oint \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = 0,$$

Rozvrhneme tuto integraci opět ve dvě; podél křivky k ve směru od M_0 k M' a podél ($-k'$) ve směru od M' k M_0 . Z podmíněčné rovnice vychází

$$\int_k \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} + \int_{(-k')} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = 0.$$

Poněvadž na křivce k' směr od M' k M_0 jest protivný ku směru od M_0 k M' , jest

$$\int_{(-k')} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = - \int_{k'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r};$$

tudíž poslední rovnice přejde ve

$$\int_k \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \int_k \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r},$$

t. j. hodnota lineárního integrálu skalárního jest za uvedenou podmínkou nezávislá na dráze integrační a závislá při témž počátečním bodě M_0 jenom na poloze bodu M' ; jest tudíž hodnota ta funkcí průvodiče \mathbf{r} nebo souřadnic bodu M' . Označíme-li ji $w = f(\mathbf{r})$, bude

$$\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = w,$$

z čehož plyne diferenciací

$$\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = dw;$$

poněvadž dle (35)

$$\nabla w \cdot d\mathbf{r} = dw,$$

obdržíme z obou těchto rovnic

$$\mathbf{v} = \nabla w,$$

čímž jest vyslovená věta převrácená dokázána.

V poli gravitačním dána jest síla, kterou přitahuje hmota m jednotku jiné hmoty, výrazem

$$\mathbf{v} = - \frac{\kappa m}{r^2} \mathbf{r}_1,$$

značí-li \mathbf{r}_1 vektor jednotkový.

Volme střed přitažlivosti počátkem průvodičů; pošinutí $d\mathbf{r}$ děje se pak působením síly přitažlivé ve směru průvodiče, tudíž $d\mathbf{r} = - dr \mathbf{r}_1$ a

$$w = \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \int_{r_0}^{r'} \frac{\kappa m}{r^2} \mathbf{r}_1 \cdot \mathbf{r}_1 dr$$

aneb, poněvadž $\mathbf{r}_1 \cdot \mathbf{r}_1 = 1$, též

$$w = \kappa m \int_{r_0}^{r'} \frac{dr}{r^2} = - \kappa m \left(\frac{1}{r'} - \frac{1}{r_0} \right).$$

Volíme-li jednotku hmoty tak, aby $\kappa = 1$, nabudeme pro potenciál výraz

$$w = - \frac{m}{r}.$$

Je-li přitažlivou hmotou útvar, složený z částic m nebo dm , má tento úkon tvar

$$-\sum \frac{m}{r} \text{ neb } -\int \frac{dm}{r}.$$

Poznamenali jsme, že v poli irrotationálním hodnota lineárního integrálu skalárního jest funkcí průvodiče \mathbf{r} , která jest nezávislá na dráze integrační; jest to tudíž funkce, jejíž tvar jest neproměnný. Jinak jest tomu v případě obecného pole vektorového; tu hodnota lineárního integrálu závisí nejen na mezích integračních, nýbrž i na tom, podél jaké křivky integrujeme. Označíme-li tuto funkci W , píšeme pak

$$W = \varphi(\mathbf{r}),$$

čímž naznačujeme, že nyní tvar funkce jest proměnlivý. W se totiž mění nepřetržitě, buď že se mění nepřetržitě meze při téže dráze integrační, aneb že se mění nepřetržitě dráha integrační při týchž mezích*). První změně (je-li nekonečně malá) přísluší diferenciál dW , druhé změně variace δW .

Abychom ustanovili δW , pokračujeme podobným způsobem, jakým jsme v oddíle o poli skalárním vyvodili vzorec (44) pro $\delta \mathbf{J}$. Užijeme totiž vztahů

$$\delta(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}) = \delta\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} + \mathbf{v} \cdot \delta d\mathbf{r}$$

a
$$d(\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r}) = d\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r} + \mathbf{v} \cdot d\delta\mathbf{r};$$

*) Jako odvozujeme z daného pole vektorového irrotationálního integrací obyčejné pole skalární, jež tvoří všechny hodnoty w lineárního integrálu skalárního, tak lze odvoditi podobným způsobem z obecného pole vektorového *všeoobecné pole skalární*. Ježto hodnota W lineárního integrálu v tomto případě závisí nejen na horní mezi integrační (při téže dolní mezi), ale i na dráze integrační, přísluší ve všeobecném poli skalárním každému bodu M' v prostoru nesčíslné množství hodnot skalárních dle toho, po jaké dráze integrační se k tomuto bodu dospělo. Jdeme-li od bodu M' v určitém směru k neskonalé blízkému bodu M'_1 , přejde W ve W' ; i jest pro tento směr diferenciál $dW = W' - W$ určité velikosti. Také diferenciální poměr $\frac{\partial W}{\partial \mathbf{r}}$ má v každém směru určitou hodnotu; rozvržení těchto hodnot kolem bodu M' jest podobné onomu, jež jsme poznali ve stati o poli skalárním pro $\frac{\partial v}{\partial \mathbf{r}}$.

odečtením obou těchto rovnic vychází

$$\delta(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}) - d(\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r}) = \delta\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} - d\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r}, \quad (o)$$

ježto

$$\delta d\mathbf{r} = d\delta\mathbf{r}.$$

Dle vzorce (5^s) jest

$$d\mathbf{v} = \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} dx + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} dy + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} dz$$

a podobně

$$\delta\mathbf{v} = \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \delta x + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} \delta y + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} \delta z.$$

Násobíce druhou z těchto rovnic skalárně $d\mathbf{r}$ a první $\delta\mathbf{r}$ a odečtouce pak první rovnici ode druhé, nabudeme

$$\begin{aligned} \delta\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} - d\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r} &= \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \cdot d\mathbf{r}\right) \delta x - \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \cdot \delta\mathbf{r}\right) dx \\ &\quad + \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} \cdot d\mathbf{r}\right) \delta y - \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} \cdot \delta\mathbf{r}\right) dy \\ &\quad + \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} \cdot d\mathbf{r}\right) \delta z - \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} \cdot \delta\mathbf{r}\right) dz, \end{aligned}$$

kde vložíme ještě

$$\begin{aligned} dx &= \mathbf{i} \cdot d\mathbf{r}, & dy &= \mathbf{j} \cdot d\mathbf{r}, & dz &= \mathbf{k} \cdot d\mathbf{r}, \\ \delta x &= \mathbf{i} \cdot \delta\mathbf{r}, & \delta y &= \mathbf{j} \cdot \delta\mathbf{r}, & \delta z &= \mathbf{k} \cdot \delta\mathbf{r}. \end{aligned}$$

Tři rozdíly na pravé straně této rovnice přetvoříme pak dle vzorce (17); i píšeme za první rozdíl

$$\left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \cdot d\mathbf{r}\right) (\mathbf{i} \cdot \delta\mathbf{r}) - \left(\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \cdot \delta\mathbf{r}\right) (\mathbf{i} \cdot d\mathbf{r}) = \left[\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \times \mathbf{i}\right] \cdot [d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}]$$

a podobně vyjádříme oba ostatní rozdíly. Tím vyjde

$$\begin{aligned} \delta\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} - d\mathbf{v} \cdot \delta\mathbf{r} &= \left[\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \times \mathbf{i}\right] \cdot [d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}] + \left[\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} \times \mathbf{j}\right] \cdot [d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}] \\ &\quad + \left[\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} \times \mathbf{k}\right] \cdot [d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}] \\ &= \left[\frac{\partial\mathbf{v}}{\partial x} \times \mathbf{i} + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial y} \times \mathbf{j} + \frac{\partial\mathbf{v}}{\partial z} \times \mathbf{k}\right] \cdot [d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}]. \end{aligned}$$

Trojčlen na pravé straně této rovnice jest však *curl v*, dále jest $d\mathbf{r} \times \delta\mathbf{r}$ plocha prvku plošného mezi neskonale blíž-

kými křivkami k_0 a k_1 (viz obr. 9.), kterou označujeme $d\mathbf{p}$; zavedeme-li tyto veličiny, obdržíme

$$\delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} - d\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{r} = \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}$$

a tudíž dle (o) též

$$\delta (\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}) - d (\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{r}) = \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}.$$

Integrujeme-li člen po členu, nabudeme

$$\int_{r_0}^{r'} \delta (\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}) - \int_{r_0}^{r'} d (\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{r}) = \int \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p};$$

první integrál jest

$$\int_{r_0}^{r'} \delta (\mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}) = \delta \int_{r_0}^{r'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \delta W,$$

druhý integrál

$$\int_{r_0}^{r'} d (\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{r}) = \int_{r_0}^{r'} \mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{r} = 0,$$

poněvadž pro pevné meze $\delta \mathbf{r} = 0$.

Lze tudíž psáti

$$\delta W = \int \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}, \quad (118^a)$$

kde integrace na pravé straně vztahuje se k neskonale úzkému proužku plošnému mezi křivkami k_0 a k_1 .

Můžeme však δW ještě jiným způsobem vyjádřiti; jestiž

$$\delta W = \delta \int_{r_0}^{r'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}$$

rovno rozdílu hodnoty $\left[\int_{r_0}^r \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_1}$ vztahující se ku křivce k_1 a

$\left[\int_{r_0}^{r'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0}$ vzhledem ke křivce k_0 . Kladouce $-\left[\int_{r'}^{r_0} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0}$ místo

$\left[\int_{r_0}^{r'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0}$ dostaneme

$$\delta W = \left[\int_{r_0}^r \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_1} + \left[\int_{r'}^{r_0} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0} = \int_0 \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}, \quad (118^b)$$

neboť křivky k_0 a k_1 tvoří dohromady uzavřenou čáru a k té vztahuje se integrace poslední.

Z rovnic (118^a) a (118^b) plyne

$$\int_{\circ} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \int \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}.$$

Vztah tento platí nejen o neskonale úzkém proužku plošném, pro který byl právě dokázán, ale i o konečné ploše jakékoli. Neboť takovou plochu lze křivkami k_m rozvrhnouti v nesčíslné množství velmi malých proužků; při sečítání lineární integrály podél křivek rozdělujících se vzájemně ruší a zbývají jenom integrály podél krajních křivek. I můžeme psáti:

$$\int_{\delta} W = \left[\int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_n} - \left[\int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0} = \int \int \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}. \quad (119^a)$$

Ve zvláštním případě může se křivka k_0 redukovati na jediný bod, v němž se sjednocují body M_0 a M' ; pak

$$\left[\int_{\mathbf{r}_0}^{\mathbf{r}'} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} \right]_{k_0} = 0.$$

Z k_n stává se tímto sjednocením mezních bodů M_0 a M' křivka uzavřená, tudíž

$$\int_{\circ} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r} = \int \int \text{curl } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}. \quad (119^b)$$

Rovnicí tou vyjádřena jest slavná věta *Stokesova*, která dochází rozmanitého použití ve všech částech matematické fyziky. Můžeme ji vysloviti: Cirkulace vektoru podél uzavřené křivky rovná se toku curlu tohoto vektoru jakoukoli plochou, kterou daná křivka omezuje.

Větu Stokesovu lze převrátiti; platí totiž: Jestliže tok nějakého vektoru \mathbf{u} kteroukoli plochou, omezenou danou křivkou uzavřenou, rovná se cirkulaci jiného vektoru \mathbf{v} podél této křivky, jest vektor \mathbf{u} curlem vektoru \mathbf{v} .

Důkaz. Předpokládejme, že

$$\int \int \mathbf{u} \cdot d\mathbf{p} = \int_{\circ} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r};$$

odečtouce od této rovnice rovnici (119^b):

$$\int \int \operatorname{curl} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}$$

obdržíme

$$\int \int (\mathbf{u} - \operatorname{curl} \mathbf{v}) \cdot d\mathbf{p} = 0.$$

Diferenciací vychází

$$(\mathbf{u} - \operatorname{curl} \mathbf{v}) \cdot d\mathbf{p} = 0;$$

má-li rovnice ta platiti pro každý prvek plošný $d\mathbf{p}$, musí

$$\mathbf{u} = \operatorname{curl} \mathbf{v},$$

čímž uvedená věta jest dokázána.

Zakládajíce se na větě Stokesově, můžeme podati definici curlu, která má výhodu, že jest nezávislá na volbě os souřadných.

V libovolné rovině R sestrojme libovolnou křivku uzavřenou k a ustanovme cirkulaci $\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}$ vektoru \mathbf{v} podél této křivky, majíce náležitě zření ke směru, kterým koncový bod průvodiče křivku probíhá. Ustanovme pak poměr hodnoty tohoto integrálu k velikosti plochy $\Delta \mathbf{p}$ omezené křivkou k . Mysleme si nyní, že uzavřená křivka k neustále se zmenšuje, až se plocha $\Delta \mathbf{p}$ stane nekonečně malá; přejdeme li k limitám, stanoví

$$\lim_{\Delta \mathbf{p} \rightarrow 0} \frac{\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}}{\Delta \mathbf{p}}$$

složku curlu \mathbf{v} ve směru kolmém k rovině R . Ze všech možných poloh roviny R v prostoru vytkněme polohu, pro kterou cirkulace vektoru podél nekonečně malé křivky má hodnotu maximální; na této rovině stojí pak běh vektoru $\operatorname{curl} \mathbf{v}$ kolmo. Neboť skalární součin $\operatorname{curl} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}$ dosahuje největší hodnoty, sjednocují-li se běhy vektorů $\operatorname{curl} \mathbf{v}$ a $d\mathbf{p}$.

Druhý lineární integrál v poli vektorovém, zvaný *vektoriálním*, jest

$$\mathbf{W} = \int \mathbf{v} \times d\mathbf{r}. \quad (120)$$

Hodnotu tohoto integrálu určíme jen pro případ, že křivka podél níž integrujeme, jest uzavřená; užijeme pak obratu, který

uvádí A. Föppl ve své „Einführung in die Maxwell'sche Theorie der Elektrizität“, I. vyd., str. 73.

Násobíme totiž obě strany rovnice (120) skalárně vektorem jednotkovým \mathbf{e}_1 běhu libovolného (tvořícího s osami souřadnými úhly α , β , γ), který lze pokládati za stálý; tím obdržíme

$$\mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = \int_{\circ} [\mathbf{v} \times d\mathbf{r}] \cdot \mathbf{e}_1.$$

Dle relace

$$[\mathbf{a} \times \mathbf{b}] \cdot \mathbf{c} = [\mathbf{c} \times \mathbf{a}] \cdot \mathbf{b},$$

uvedené v oddíle o skalárním součinu tří vektorů, lze psáti

$$\mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = \int_{\circ} [\mathbf{e}_1 \times \mathbf{v}] \cdot d\mathbf{r}.$$

Integrál na pravé straně této rovnice má tvar lineárního integrálu skalárního $\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{r}$; jest jen třeba nahraditi v něm vektor \mathbf{v} vektorem $[\mathbf{e}_1 \times \mathbf{v}]$. Použijeme-li pak věty Stokesovy (119^b), nabudeme

$$\int_{\circ} [\mathbf{e}_1 \times \mathbf{v}] \cdot d\mathbf{r} = \int \int \text{curl} [\mathbf{e}_1 \times \mathbf{v}] \cdot d\mathbf{p}.$$

Ale dle rovnice (103^b)

$\text{curl} [\mathbf{e}_1 \times \mathbf{v}] = \text{div} \mathbf{e}_1 \mathbf{v} - \text{div} \mathbf{v} \mathbf{e}_1 - (\nabla \mathbf{e}_1) \cdot \mathbf{v} + (\nabla \mathbf{v}) \cdot \mathbf{e}_1$; jelikož pomocný vektor \mathbf{e}_1 jest stálý, rovná se i $\text{div} \mathbf{e}_1$ i $\nabla \mathbf{e}_1$ nulle, tudíž

$$\mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = \int \int (\nabla \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p} - \int \int (\text{div} \mathbf{v} \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p}.$$

První integrál na pravé straně této rovnice lze nahraditi dvěma jinými na základě relace, kterou snadno odvodíme ze vzorce (32). Dle toho jest totiž

$$\mathbf{e}_1 \cdot \nabla \mathbf{v} = \cos \alpha \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial x} + \cos \beta \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial y} + \cos \gamma \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial z};$$

položíme-li v této rovnici za skalární veličinu v součin $\mathbf{v} \cdot \mathbf{u}$, obdržíme

$$\begin{aligned} \mathbf{e}_1 \cdot \nabla (\mathbf{v} \cdot \mathbf{u}) &= \cos \alpha \frac{\partial (\mathbf{v} \cdot \mathbf{u})}{\partial x} + \cos \beta \frac{\partial (\mathbf{v} \cdot \mathbf{u})}{\partial y} + \cos \gamma \frac{\partial (\mathbf{v} \cdot \mathbf{u})}{\partial z} \\ &= \left(\cos \alpha \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial x} + \cos \beta \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial y} + \cos \gamma \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial z} \right) \cdot \mathbf{u} \\ &+ \mathbf{v} \cdot \left(\cos \alpha \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial x} + \cos \beta \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial y} + \cos \gamma \frac{\partial \mathbf{u}}{\partial z} \right). \end{aligned}$$

Použijeme-li ještě vzorce (71^b), můžeme psát

$$\nabla(\mathbf{v} \cdot \mathbf{u}) \cdot \mathbf{e}_1 = (\nabla \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot \mathbf{u} + \mathbf{v} \cdot (\nabla \mathbf{u} \cdot \mathbf{e}_1), \quad (121)$$

ježto na levé straně

$$\mathbf{e}_1 \cdot \nabla(\mathbf{v} \cdot \mathbf{u}) = \nabla(\mathbf{v} \cdot \mathbf{u}) \cdot \mathbf{e}_1.$$

V tomto vzorci položíme za \mathbf{u} vektor $d\mathbf{p}$; i bude

$$\nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) \cdot \mathbf{e}_1 = (\nabla \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p} + \mathbf{v} \cdot (\nabla d\mathbf{p} \cdot \mathbf{e}_1),$$

z čehož

$$(\nabla \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p} = \nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) \cdot \mathbf{e}_1 - \mathbf{v} \cdot (\nabla d\mathbf{p} \cdot \mathbf{e}_1).$$

Tím nabývá poslední rovnice pro $\mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1$ tvaru

$$\begin{aligned} \mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = & \int \int \nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) \cdot \mathbf{e}_1 - \int \int (\operatorname{div} \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p} \\ & - \int \int \mathbf{v} \cdot (\nabla d\mathbf{p} \cdot \mathbf{e}_1), \end{aligned}$$

čili, poněvadž ve druhém členu na pravé straně

$$(\operatorname{div} \mathbf{v} \cdot \mathbf{e}_1) \cdot d\mathbf{p} = (\operatorname{div} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) \cdot \mathbf{e}_1,$$

též

$$\begin{aligned} \mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = & \left\{ \int \int \nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) - \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right\} \cdot \mathbf{e}_1 \\ & - \int \int \mathbf{v} \cdot (\nabla d\mathbf{p} \cdot \mathbf{e}_1). \end{aligned} \quad (122^a)$$

Je-li ve zvláštním případě uzavřená křivka k , podél níž integrujeme, rovinná a plocha jí položená rovinou, jest $d\mathbf{p}$ stálý vektor; tudíž $\nabla d\mathbf{p} = 0$. Pročež se předcházející vzorec zjednoduší ve

$$\mathbf{W} \cdot \mathbf{e}_1 = \left\{ \int \int \nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) - \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right\} \cdot \mathbf{e}_1.$$

Rovnice ta platí pro každé \mathbf{e}_1 , což jest jen tenkrát možno, je-li

$$\mathbf{W} = \int \int \nabla(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) - \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}; \quad (122^b)$$

tím hodnota lineárního integrálu vektoriálního pro křivky rovinné uzavřené jest určena.

Lze dokázati, že pro pole vektorové, v jehož všech bodech vektor \mathbf{v} jest stálý, všechny lineární integrály vektoriální \mathbf{W} , vztahující se k rovinným křivkám uzavřeným, rovnají se nulle*).

*) Viz Dr. A. Föppl: »Einführung in die Maxwell'sche Theorie der Elektrizität«, pag. 74.

Přejdeme nyní k integrálům plošným; první z nich jest

$$U = \int_{k_0}^{k_1} \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}. \quad (123)$$

Zove se *skalárním integrálem plošným* a stanoví tok vektoru \mathbf{v} plochou p , omezenou danými křivkami k_0 a k_1 .

I hodnotu tohoto integrálu můžeme dvojím způsobem měniti: buď měníme na neproměnné ploše p nepřetržitě křivku k_1 tedy horní mez integrálu, anebo měníme plochu integrační p podržující tytéž meze k_0 a k_1 . Nekonečně malou změnou v prvním případě stanoven jest diferenciál dU , ve druhém případě stanovena jest variace δU .

Jde-li nyní o to, vyšetřiti variaci plošného integrálu U , postupujeme týmž způsobem, kterým jsme odvodili variaci δP podobného integrálu v poli skalárním.

Předpokládejme nejdříve, že obě plochy p_0 a p_1 jsou neskočně blízko (viz obr. 10.); pak jest $\delta \mathbf{p}$ prvek plošný položený v prstencovitém prostoru mezi oběma těmito plochami.

Z rovnice

$$\begin{aligned} \delta(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) &= \delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} + \mathbf{v} \cdot \delta d\mathbf{p}, \\ d(\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}) &= d\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p} + \mathbf{v} \cdot \delta \delta \mathbf{p}; \end{aligned}$$

vychází odečtením (ježto $\delta d\mathbf{p} = \delta \delta \mathbf{p}$)

$$\delta(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) - d(\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}) = \delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} - d\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p};$$

tudíž

$$\begin{aligned} \delta U &= \delta \int \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = \int \int \delta(\mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}) \\ &= \int \int d(\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}) + \int \int \delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} - \int \int d\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}. \end{aligned}$$

První integrál na poslední pravé straně rovná se nulle, poněvadž integrujeme v mezích, jimiž jsou pevné křivky k_0 a k_1 ; jestiž $[\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}]_{k_1} - [\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}]_{k_0} = 0$. Také třetí integrál roven jest nulle; značí totiž $d\mathbf{v} \cdot \delta \mathbf{p}$ změnu toku vektorového plošným prvkem $\delta \mathbf{p}$, který se nalézá jak řečeno uvnitř prostoru, omezeného oběma plochami p_0 a p_1 . Avšak uvnitř tohoto tělesa ruší se vzájemně všechny změny toku.

Zbývá tedy z poslední rovnice pouze

$$\delta U = \int \int \delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}.$$

$$\text{Ježto} \quad \delta \mathbf{v} = \frac{d\mathbf{v}}{d\mathbf{r}} \cdot \delta \mathbf{r} = \left(d\mathbf{v} \frac{1}{d\mathbf{r}} \right) \cdot \delta \mathbf{r}$$

anebo vzhledem k (20^a)

$$\delta \mathbf{v} = d\mathbf{v} \left(\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot \delta \mathbf{r} \right),$$

jest také

$$\delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = d\mathbf{p} \cdot \delta \mathbf{v} = (d\mathbf{p} \cdot d\mathbf{v}) \left(\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot \delta \mathbf{r} \right).$$

Užijeme-li nyní vzorce (17), totiž

$$(\mathbf{a} \cdot \mathbf{c})(\mathbf{b} \cdot \mathbf{d}) - (\mathbf{a} \cdot \mathbf{d})(\mathbf{b} \cdot \mathbf{c}) = [\mathbf{a} \times \mathbf{b}] \cdot [\mathbf{c} \times \mathbf{d}],$$

obdržíme

$$\begin{aligned} (d\mathbf{p} \cdot d\mathbf{v}) \left(\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot \delta \mathbf{r} \right) - (d\mathbf{p} \cdot \delta \mathbf{r}) \left(\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot d\mathbf{v} \right) \\ = \left[d\mathbf{p} \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}]; \end{aligned}$$

z toho plyne pro první člen a tudíž i pro $\delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}$ vzorec

$$\delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = (d\mathbf{p} \cdot \delta \mathbf{r}) \left(\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot d\mathbf{v} \right) + \left[d\mathbf{p} \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}].$$

Na pravé straně jest $d\mathbf{p} \cdot \delta \mathbf{r}$ obsahem prostorového prvku dS ; místo $\frac{1}{d\mathbf{r}} \cdot d\mathbf{v}$ lze psáti $d\mathbf{v} \cdot \frac{1}{d\mathbf{r}} = \frac{d \cdot \mathbf{v}}{d\mathbf{r}} = \text{div } \mathbf{v}$, tudíž

$$\int \int \delta \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = \int \int \text{div } \mathbf{v} dS + \int \int \left[d\mathbf{p} \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}].$$

Hodnota posledního integrálu jest nulla; vytkneme-li si totiž jakýkoli prvek prostorový (znázorněný v obr. 10.), jsou v součinech $\left[d\mathbf{p}_0 \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}]$ a $\left[d\mathbf{p}_1 \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}]$, z nichž první se vztahuje k neskonale malé ploše $d\mathbf{p}_0$ tohoto prvku, ležící na p_0 , a druhý k $d\mathbf{p}_1$ na ploše p_1 , všechny činitele co do absolutní velikosti stejné (nehledě k nekonečně malým veličinám vyšších stupňů) a i stejně označené až na $d\mathbf{p}_0$ a $d\mathbf{p}_1$, jež mají znaménka protivná, poněvadž kladný směr těchto vektorů namířen jest z vnitřku tělesa na venek. Pročež součet těchto dvou součinů rovná se nulle a jelikož to platí pro každý prvek prostorový prstencovitého prostoru mezi p_0 a p_1 , jest i

$$\int \int \left[d\mathbf{p} \times \frac{1}{d\mathbf{r}} \right] \cdot [d\mathbf{v} \times \delta \mathbf{r}] = 0.$$

Obdržíme tedy konečně

$$\delta U = \delta \int \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \, dS. \quad (124^a)$$

Jsou-li meze integrační jakékoli plochy p_0 a p_n , rozdělíme konečný prostor mezi nimi plochami $p_1, p_2 \dots$ v neskonale tenké vrstvy; plošné integrály skalární, vztahující se k těmto plochám rozdělujícím, ruší se vzájemně a zbývá

$$\int \delta U = \left[\int_{k_0}^{k_1} \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right]_{p_n} - \left[\int_{k_0}^{k_1} \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right]_{p_0} = \int \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \, dS. \quad (124^b)$$

Jestliže plocha p_0 neustálým zmenšováním se redukuje v jediný bod, čímž plocha p_n se stává uzavřenou, bude

$$\int \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = \int \int \int \operatorname{div} \mathbf{v} \, dS, \quad (124^c)$$

což jest důležitá věta *Gaussova*: Výtok vektorový uzavřenou plochou rovná se algebraickému integrálu divergence vektoru, vztahujícímu se k prostoru danou plochou omezenému.

Na této větě založíme vhodnější definici divergence, nezávislou na volbě os souřadných; vyslovíme ji takto: Sestrojme kolem bodu M vektorového pole malou plochu uzavřenou p zcela libovolného tvaru a ustanovme výtok vektorový $\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}$ touto plochou; mez, jíž se blíží poměr tohoto výtoku k obsahu ΔS prostoru omezeného plochou p , jestliže plochu p a tím i prostor ΔS stále zmenšujeme, jest hodnota divergence v bodě M . Tudíž

$$\operatorname{div} \mathbf{v} = \lim_{\Delta S \rightarrow 0} \frac{\int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p}}{\Delta S}.$$

Budíž ve zvláštním případě pole vektorové polem beze zdrojů; pak

$$\operatorname{div} \mathbf{v} = 0,$$

tudíž z rovnice (124^a) plyne

$$\delta U = 0$$

a z rovnice (124^b)

$$\left[\int_{k_0}^{k_1} \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right]_{p_n} = \left[\int_{k_0}^{k_1} \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} \right]_{p_0}.$$

Pročež v poli beze zdrojů tok vektorový U jest týž, děje-li se jakoukoli plochou omezenou týmiž křivkami k_0 a k_1 ; funkce ta jest nezávislá na tvaru této plochy a závisí jenom na křivkách omezujících.

Z rovnice (124^c) jde dále

$$\int \int \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = 0,$$

t. j. výtok vektorový jakoukoli plochou uzavřenou jest v poli beze zdrojů roven nulle.

Je-li pole vektorové polem beze vírů, jest $\mathbf{v} = \nabla w$; pak dle (107)

$$\operatorname{div} \mathbf{v} = \operatorname{div} \nabla w = \nabla^2 w$$

a věta Gaussova nabývá tvaru

$$\int \int \nabla w \cdot d\mathbf{p} = \int \int \int \nabla^2 w \, dS. \quad (124^d)$$

Z věty Gaussovy vyvoditi lze řadu vět, z nichž některé známy jsou pode zvláštními jmény, jako věta Greenova, Thomsonova atd. Můžeme totiž ve vzorci (124^c) za vektor \mathbf{v} položit některou vhodnou funkci průvodiče, která jest vektorem, a pomocí známých vzorců pro divergenci těchto funkcí dáti větě Gaussově jiné tvary.

Položme po prvé

$$\mathbf{v} = u \nabla v,$$

pak dle (92^b)

$$\operatorname{div} (u \nabla v) = \nabla v \cdot \nabla u + u \operatorname{div} \nabla v.$$

Vložíme-li tyto hodnoty do rovnice (124^c), obdržíme

$$\begin{aligned} \int \int u \nabla v \cdot d\mathbf{p} &= \int \int \int \nabla v \cdot \nabla u \, dS \\ &+ \int \int \int u \operatorname{div} \nabla v \, dS, \end{aligned} \quad (125^a)$$

kde lze na pravé straně místo $\operatorname{div} \nabla v$ dle (107) též psáti $\nabla^2 v$. Rovnice tato vyjadřuje poučku *Greenovu*.

Píšeme-li

$$\mathbf{v} = v \nabla u,$$

dostaneme podobně

$$\begin{aligned} \int \int v \nabla u \cdot d\mathbf{p} &= \int \int \int \nabla u \cdot \nabla v dS \\ &+ \int \int \int v \nabla^2 u dS. \end{aligned} \quad (125^b)$$

Jiný jednodušší tvar poučky Greenovy vyvodíme, položíme-li po druhé

$$\mathbf{v} = \nabla uv = u \nabla v + v \nabla u;$$

v tom případě

$$\begin{aligned} \operatorname{div} \nabla uv &= \operatorname{div} u \nabla v + \operatorname{div} v \nabla u \\ &= \nabla u \cdot \nabla v + u \nabla^2 v + \nabla v \cdot \nabla u + v \nabla^2 u \\ &= u \nabla^2 v + 2 \nabla u \cdot \nabla v + v \nabla^2 u. \end{aligned}$$

Tudíž dle (124^c)

$$\begin{aligned} &\int \int (u \nabla v + v \nabla u) \cdot d\mathbf{p} \\ &= \int \int \int (u \nabla^2 v + 2 \nabla u \cdot \nabla v + v \nabla^2 u) dS. \end{aligned} \quad (125^c)$$

Jestliže ve zvláštním případě $u = v$, tedy $\mathbf{v} = \nabla u^2$, obdržíme

$$\int \int u \nabla u \cdot d\mathbf{p} = \int \int \int (u \nabla^2 u + \nabla u \cdot \nabla u) dS. \quad (125^d)$$

Ještě jiný tvar poučky Greenovy vychází, položíme-li po třetí

$$\mathbf{v} = u^2 \nabla \frac{v}{u};$$

$$\text{pak } \mathbf{v} \cdot d\mathbf{p} = u^2 \frac{u \nabla v - v \nabla u}{u^2} \cdot d\mathbf{p} = (u \nabla v - v \nabla u) \cdot d\mathbf{p}$$

$$\begin{aligned} \text{a} \quad \operatorname{div} \left(u^2 \nabla \frac{v}{u} \right) &= \operatorname{div} u \nabla v - \operatorname{div} v \nabla u \\ &= \nabla u \cdot \nabla v + u \nabla^2 v - (\nabla v \cdot \nabla u + v \nabla^2 u) \\ &= u \nabla^2 v - v \nabla^2 u. \end{aligned}$$

Rovnice (124e) změní se pak ve

$$\int \int (u \nabla v - v \nabla u) \cdot d\mathbf{p} = \int \int \int (u \nabla^2 v - v \nabla^2 u) dS. \quad (125^e)$$

Tento tvar poučky Greenovy bychom také obdrželi odečtením rovnic (125^a) a (125^b).

(Pokrač.)